

de år sker en fantastisk udsivning fra arbejdsmarkedet til efterløn og pension, alt imens der kommer færre personer ind i den anden ende.

Derfor er det utrolig vigtigt, at vi sikrer, at vi får omskolet og efteruddannet den del af arbejdsstyrken, som i dag er arbejdsløs, sådan at de kan gå ind og få de kvalifikationer, der er nødvendige for at gå ind på de arbejdspladser, som enten er eller bliver ledige her i de kommende år.

Men vi finder faktisk også, at der er et andet område, som er utrolig vigtigt, både af hensyn til de enkelte personer, til erhvervslivet og til samfundet. Det er hele arbejdsmiljøområdet.

Vi er jo i den groteske situation, at vi i Danmark løbende har ca. 60.000 personer på overførselsindkomster som følge af dårligt arbejdsmiljø på arbejdspladserne – 60.000 personer er på dagpenge, på venteliste til hospitalerne til operation osv. eller er nedslidte og går på førtidspension.

Derfor er det pinedød nødvendigt, at vi får investeret væsentligt flere midler i det forebyggende arbejde, i den forebyggende arbejdsmiljøindsats, sådan at vi kan bringe det tal ned. Selvfølgelig skulle det gerne ned på nul, men det er nok ikke realistisk; men hvis vi bare kan få halveret antallet af personer, som er på overførselsindkomst som følge af dårligt arbejdsmiljø, vil vi straks udvide arbejdsstyrken med 30.000 personer, altså tre gange så mange som man forventer vil kunne tilføres ekstra som følge af arbejdsmarkedsreformen.

Kl. 19.35

Men her er regeringen med støtte af Dansk Folkeparti gået den stik modsatte vej. Den har skåret dybt i den forebyggende arbejdsmiljøindsats, og man har her fra talerstolen argumenteret med, at der var en eller anden bureaukratisk model for en arbejdsmiljøafgift. Javel, den var bureaukratisk, men SF vil gerne give tilsagn om, at hvis man genindfører noget tilsvarende, vil vi være med til at finde en mindre bureaukratisk model, som gør, at virksomhederne får et økonomisk incitament til at forbedre arbejdsmiljøet. Det er der nemlig behov for.

Til sidst vil jeg sige noget om et emne, som ofte er fraværende, når vi diskuterer økonomi og finanslov, og det er hele spørgsmålet om kulturen. Vi har stillet forslag om en kulturel genopretningsplan, så man kommer tilbage til det niveau, som fandtes i 2001, og som i øvrigt ikke var særlig glørværdigt. Vi har den opfattelse, at der skal som minimum afsættes 1 pct. af statens

budget til kulturelle formål – ikke kun fordi vi mener, at der er råd til det, men fordi vi mener, at det er en god investering, både økonomisk og samfundsmæssigt. Finansministeren burde være glad, hver eneste gang der bliver langet en bog over disken eller indspillet en film, for det er nettogevinst for samfundet, og derfor vil vi også gerne bringe det spørgsmål ind i debatten.

Afslutningsvis skal jeg sige, at når vi lidt senere på aftenen går over til afstemninger, vil det være sådan, at ud over at vi naturligvis stemmer for de ændringsforslag, regeringen har stillet som en konsekvens af de aftaler og forlig, vi har indgået, primært om satspuljen, stemmer vi også for en række af de ændringsforslag, som de andre oppositionspartier har stillet. Her vil jeg godt gøre opmærksom på, at når vi stemmer for forslag, gør vi det for at signalere en holdningsmæssig enighed – ikke fordi vi nødvendigvis mener, at det er det rigtige beløb, der er sat på, det kan være både for højt eller for lavt, men fordi vi signalerer et ønske om at gå i den pågældende retning. Vore egne forslag er tilrettelagt sådan, at de er i balance med de forslag til nye investeringer, vi har stillet, så de er fuldt finansierede.

Så skal jeg også lige sige afslutningsvis, at et af de store forslag fra Enhedslisten på arbejdsmarkedsområdet støtter vi. Det er forslaget om at spare 1,5 mia. kr. på dagpengekontoen, og vi støtter det, fordi vi er tilhængere af flere servicejob og øget boligbyggeri. Omvendt vil jeg sige, at vi stemmer imod det af Det Radikale Venstre stillede forslag til en skattereform, der er lanceret som et ændringsforslag til finansloven. Jeg tror, man har stillet det ud fra ønsket om at komme i Guinness' Rekordbog for at have stillet det beløbsmæssigt største ændringsforslag, men jeg mener ikke, det er en seriøs måde at fremføre et skattereformforslag på, selv om der er takter i det, vi godt kan forhandle om og se positivt på. Men i denne sammenhæng tror vi nok, man har strammet skruen lovlig rigeligt.

Jeg håber, jeg med disse her bemærkninger har præsenteret vore ændringsforslag og den linje, vi vil følge, og så må man leve i spænding om at vide, hvad vi kan finde på at stemme ved den endelige tredje behandling på mandag. Men vi er meget glade for den røde farve.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Kristian Jensen for en kort bemærkning, og jeg har også noteret hr. Ole Stavad.